

עצמות בלעם נהפכו לנחשים

כיוון שבלעם ראה את פינחס באוויר, ושני בניו עימו "יונו ויומברו". ואם תאמר הרי מתו במעשה העגל שהרי הם עשו. אלא כך היה ודאי, וזה הוא שכתוב בספר שמות: "ויפול מן העם ביום ההוא כשלושת אלפים איש". וכי לא היו יודעים חשבון קטן זה? והרי כמה חשבונות אחרים גבוהים עליונים וגדולים ידע הפסוק למנות, וכאן כשלושת אלפים איש. אלא אלו היו בניו של בלעם יונו(ס) ויומברו(ס) שהיו שקולים לשלושת אלפים איש.

אלא אותו רשע כל כשפי העולם היה יודע, ולקח אף כך כשפי בניו שהיו רגילים בהם, ובהם טס ועלה. פינחס ראה אותו שהיה בן אדם אחד שטס באוויר, והיה מסתלק באוויר מן העין, הרים קול לבני הצבא, ואמר יש מי שיודע לפרוח אחרי אותו רשע? שהרי בלעם הוא ראו אותו שהיה טס.

צליה בן שבט דן, קם ולקח שלטון ששולט על כשפים, ופרח אחריו. כיוון שראה אותו רשע, עשה דרך אחר באוויר, ובקע חמישה אווירית באותו דרך ועלה והתכסה מהעין, ואז הסתכן צליה באותה שעה, והיה בצער שלא היה יודע מה יעשה. הרים לו קול פינחס ואמר: "צל התנינים שרובצים על כל הנחשים הפוך בשערותיך", מיד ידע וגלה אותו דרך ונכנס אצלו, מיד התגלה וירדו שניהם לפני פינחס. בוא וראה, אותו רשע כתוב בו: "וילך שפי" זה הוא עליון שדרגות שלו נחש זכר, צליה לקח שניים זכר ונקיבה, ובהוא שלט עליו, מפני ששלטון ששולט עליהם לקח, ונכפו לפניו.

וזה על אותו דרך שעשה הרשע, ועוד כתוב: "יהי דן נחש עלי דרך" זה שמשון שפיפון עלי דרך, זה צליה. באותה שעה עשה בו כמה מיני מוות ולא מת, עד שנטל חרב שהיה מותקן עליה נחש מזה הצד, ונחש מזה הצד. אמר לו פינחס בשלו קח ובשלו ימות. אז הרג אותו ויכול לו.

שכך דרכיו של אותו צד, מי שהולך אחריו בו ימות, ובו תצא נשמתו ובו תכלול, וכך מת בלעם ודנים אותו בדינים באותו עולם, ולא נקבר לעולמים. ועצמותיו כולן נרקבו, ונעשו כמה נחשים מזוהמים מזיקים שאר הבריות, ואפילו תולעים שהיו אוכלים את בשרו של בלעם הפכו לנחשים.

"הזהר הקדוש"

לעילוי נשמת הצדקת: מרימה ברדה בת אלושה ז"ל

לעילוי נשמת: חיים ברדה בן חי ז"ל

לעילוי נשמת: דינה הררי בת מרימה ז"ל

"שלהבת המלכות"

אמר ה' לעתיד לבוא עתיד הקדוש ברוך הוא לעורר ולהשיב מבשן, כל אלו שהרגו אותם חיות השדה ואכלו אותם. מפני שיש בעולם מקום מושב של כל חיות גדולות, והרים גבוהים ורבים, וטמונים אלו באלו. וערוך המדבר חזק שם, והוא עוג ערודי המדבר היה, ונמצא שם החוזק שלו, מפני שהיה מלך הבשן, שכל מלכי העולם לא יכלו לעשות מלחמה בו, מפני חוזק הבשן. ובא משה רבנו וערך בו מלחמה.

"סיחון" סיח המדבר היה סיחון, ובטחון מואב עליו היה, כי ארנון גבול מואב בין מואב ובין האמורי. בוא וראה, בשעה שהחריבו ישראל העיר של סיחון, כרוז הועבר במלכות השמים היאספו אנשים שליטים על שאר עמים, ותראו מלכות האמורי איך נחרבת.

באותה שעה כל אלו השליטים שהיו ממונים על שבעת ימים נאספו, ורצו להחזיר מלכות ליושנה. וכיוון שראו את החוזק של משה חזרו לאחור, וזה הוא שכתוב בספר במדבר: "על כן יאמרו הבושלים בואו זושבון", אלו שליטים ממונים עליהם שנאספו, והיו אומרים בואו חשבון, מי הוא זה שהחריב אותה, תיבנה ותיכונן כבתחילה ותחזור מלכות ליושנה. כאשר ראו גבורת משה ושלהבת המלכות, אמרו כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחון.

אלא שלהבת מלכות שמים יצאה והחריבה הכול בו בשעה שהם אומרים: "תבנה ותכונן עיר סיחון סתם" ולא אמרו חשבון, שחשבו שמשום כך תבנה למושב האמורי. אז השיבו ואמרו אין אנו יכולים.

מה הטעם? מפני שכל הדרכים והשבילים נסתמו בחוזק של הגדול העליון שלהם. אם נחזור ונאמר ונזכיר חשבון שתבנה, הרי אש יצאה מחשבון. ואם נחזור ונאמר קריית סיחון, הרי להבה יצאה מקרית סיחון ודאי כיון שאותה שלהבת האש שורה עם עליה, אין מי שיכול לה להחזיר אותה ליושנה, שהרי מכל הצדדים אין לנו רשות.

מכאן והלאה אוי לך מואב, שהרי אותו שהיה מגן עליך נשבר, ומשום כך מואב כיון שראו שמגן שלהם נשבר ואז כתוב בפרשה בלק: "ויגזר מואב מפני העם באור". מהו מאוד? יותר ממוות. כי רב הוא. שהרי אז הוא היה גדול, וגדול היה קטן, כמו שאמר הנביא עובדיה: "הנה קטון נתתיך בגויים".

"הזהר הקדוש"

לעילוי נשמת: יחזקאל בן חביבה ואליהו ז"ל

לעילוי נשמת: גניה יחזקאל בת צ' חלה ז"ל

לעילוי נשמת: שלמה יחזקאל בן יפה ז"ל

האדם נידון בישיבת הרקיע

בוא וראה, יהושע בן יהוצדק צדיק גמור היה, אדם שהוא נכנס לפני ולפנים, שהכניסוהו לישיבת הרקיע. נאספו כל בני הישיבות שם לעיין בדינו. וכך דרכה של אותה ישיבת הרקיע כאשר מכניסים לו לדין, כרוז יוצא ומכריז כל בני ישיבה היכנסו לחדר טמון, ובית דין נאספים. ואותו רוח האדם עולה על ידי שני ממונים, כיון שנכנס וקרב אצל עמוד אחד של שלהבת אש לווהטת שעומד שם, ונגלם ברוח האוויר שנושב באותו עמוד, וכמה הם שמעלים אותם שם, מפני שכל אלו שעוסקים בתורה ומחדשים בה חידושים, מייד נכתבים אצל בני הישיבה אלו דברים, אז כל אלו בני הישיבה באים לראות אותו.

ואלו שני ממונים יוצאים ומעלים אותו לאותה ישיבת הרקיע, ומייד קרב אצל אותו עמוד שנגלה שם. נכנס לישיבה ורואים אותו, אם דבר כיאות וצדיק הוא, כמה עטרות נוצצות מעטרים אותו כל בני הישיבה. ואם דבר אחר היה, אוי לו לאותה בושה, דוחים אותו לחוץ ועומד תוך העמוד, עד שמכניסים אותו לדין, הרחמן יצילנו. ויש אחרים שמעלים אותם שם, כאשר הקדוש ברוך הוא במחלוקת עם בני הישיבה, ואומרים מי מוכיח? הרי פלוני שמוכיח דבר, אז מעלים אותו שם והוא מוכיח אותו דבר בין הקדוש ברוך הוא ובין בני הישיבה.

ויש אחרים שמעלים אותם שם לדין, ודנים אותו שם לברר אותם וללבן להם. אמר לו רבי יוסי: אם כך בלי דין נפטר בן אדם ומסתלק מהעולם הזה, ואם בדין מסתלק, מדוע נידון פעם אחרת. אמר לו כך למדתי וכך שמעתי, שהרי ודאי בדין מסתלק הבן האדם מהעולם הזה, אבל עד שלא יכנס למחיצתם של הצדיקים, מעלים לו דין ושם נידון באותה ישיבת הרקיע. ושם עומד אותו ממונה של גיהינום להסטין, וזכאי הוא מי שזוכה מן הדין, ואם לא, אותו ממונה של גיהינום נוטל אותו בשעה שמוסרים אותו בידיו, ומקלע אותו משם למטה, כמי שמקלע אבן בקלע (בכף הקלע), כמו שאמר שמואל הנביא: "ואת נפש אויבך יקלענה בתוך כף הקלע" וזורק אותו לגיהינום ומקבל עונשו כפי מה שנידון. בוא וראה, כמו שאמר הנביא זכריה: ויראני יהושע הכהן הגדול עומד לפני מלאך ה' והשטן עומד על ימינו לשיטנו" שהעלו אותו לדין תוך אותה ישיבת הרקיע בשעה שנפטר מזה העולם. עומד לפני מלאך ה', זה הוא אותו נער ראש הישיבה, שהוא חותך דין על הכול. והשטן, מהו והשטן? אותו שממונה על הנפש בגיהינום, שתאוותו לקחת אותו, ותמיד עומד ואומר תן תן, תנו רשעים לגיהינום, ושטן עליון יורד לקחת.

"הזהר הקדוש"

לעילוי נשמת:

יעל ז'וסלין לנגפורד בת סוליקה פריחה ז"ל

בלק ובלעם החכמים בעולם

כתוב בפרשת בלק: "ויקח בלק את בלעם" רבי יצחק ואמר: בלק חכם היה בכישופים יותר מבלעם, רק שהוא לא היה מכוון את השעה לקלל, ומשום כך כתוב: "ויקח בלק את בלעם". הוא היה מתקין אותו ואוחז אותו לכל. רבי יוסי ורבי יהודה, אחד אמר כנגד מזבחות של הראשונים הקריב אלו שבעה מזבחות. ואחד אמר בחוכמה עשה הכול, ומצא שחלקי ישראל בשבע דרגות התקשרו. ומשום כך סידר שבעה מזבחות.

שמע בלעם שהרי כשפיו וקסמיו וכל אלו קשרים לא עלו בהם בישראל. ואז התחיל לשרוט את עצמו ולמרוט את ראשו, והלך לאלו הרי החושך, והגיע לגבי אלו שלשלאות של ברזל. וכך הוא הדרך של מי שמגיע אצלם, כיוון שנכנס בן אדם בראשי ההרים, רואה אותו עזא"ל (שטן רשע) והוא נקרא גלוי עיניים, ואומר לעז"א, ואז נותנים קול ונאספים אצלם נחשים גדולים ששורפים ומסובבים אותם, ומשלחים חיה קטנה לנגד האדם. והיא כמין חתול, וראשה כראש נחש, ושני זנבות בה, וידיה ורגליה קטנות. בן אדם שרואה אותה מייד מכסה את פניו, והוא מביא קטורת אחת משריפת תרנגול לבן, וזורק בפניה והיא באה עימו.

עד שמגיע אצל ראש השלשלאות נעוץ בארץ ומגיע עד התהום, ושם בתהום סומך אחד והוא נעוץ בתהום התחתון, ובאותו סומך נקשר ראש השלשלאות. וכאשר מגיע הבן אדם לראש השלשלת, מכה בה שלוש פעמים, והם קוראים לו, ואז כורע ומשחוה על ברכיו הולך ואוטם עיניו עד שמגיע אצלם. אז יושב לפניהם, וכל אלו נחשים סובבים אותו מזה הצד ומזה הצד, ואז הוא פותח את עיניו וראה אותם ומזדעזע ונופל על פניו ומשתחוה כנגדם. אחר כך מלמדים אותו כישופים וקסמים ויושב אצלם חמישים ימים.

וכאשר מגיע בזמן ללכת לדרכו, אותה חיה וכל אלו נחשים הולכים לפניו עד שיוצא מן ההרים בין אותו חושך חזק. ובלעם כאשר הגיע אצלם הודיע להם דבר וסגר את עצמו בהרים עימהם. ורצה לקטרג להם להשיב אותם למצרים, והקדוש ברוך הוא בלב וקלקל כל חוכמת וכישופי העולם.

כך בלעם בא לעורר קטטה בהם בישראל, וראה שלא יכול מפני אותו אוהב עליון שלהם. התחיל לתקן לפניו דורון. אמר הקדוש ברוך הוא, רשע, ומה יש לך אצלי, אתה רוצה להזדווג בבני, הרי דורונך מזומן לכלבים. בוא וראה, מה כתוב בתורה: "ויקר אלוהים אל בלעם". ואמר רבי שמעון בר יוחאי לשון קרי וטומאה, דורונך לאלו נמסר ולא יכנס לפני.

"הזהר הקדוש"

**ברכה גדולה והצלחה לחיים טובים וארוכים
לשרון בובליל
ולכל בני משפחתו**

טעו אחר נשי העולם

אמר רבי שמעון בר יוחאי: עכשיו אנו חוזרים לתשובתכם, שבלעם אמר: "זֹפֶל וְזָלוּי עֵינָיִים", אם נאמר שלא היה כך ושיבוח הוא משבח עצמו, איך יכתוב הקדוש ברוך הוא דבר כזב בתורה. ואם דבר אמת הוא, איך ישתבח אותו רשע בדרגה עליונה על כל נביאים נאמנים. ועוד שהרי לא שורה קדושה שלמעלה אלא במקום שראויה לה. עכשיו חזרנו לדבר הקודם, אחר שהפיל אותם הקדוש ברוך הוא ממקום קדוש שלהם, טעו אחר נשי עולם והטעו את העולם.

כאן יש להסתכל, והרי כתוב בספר תהילים: "עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוחט", והרי אלו מלאכים היו, איך יכלו להתקיים בארץ. אלא בוא וראה, כל אלו מלאכים שלמעלה, לא עומדים ולא יכולים לעמוד רק באור עליון שמאיר להם ומקיים אותם, ואם פוסק מהם אותו אור שלמעלה לא יכולים להתקיים, כל שכן אלו שהפיל אותם הקדוש ברוך הוא, ופסק מהם אותו אור שלמעלה שהשתנה זיוו, וכאשר ירדו ושלט בהם אוויר העולם השתנו בדרגה אחרת.

בוא וראה, המן שהיה יורד להם לישראל במדבר, אותו מן היה מטל שלמעלה, שהיה יורד מהעתיק סתום כל הסתומים. וכאשר היה יורד היה אורו מאיר בכל העולמות, וממנו ניזון שדה התפוחים ומלאכים עליונים. וכאשר היה יורד למטה ושולט בו אוויר העולם, קפא והשתנה זיוו, ולא היה זיוו כמו שכתוב בספר במדבר: "והמֶן כֹּרֵעַ גָּד הוּא" ולא יותר. כל שכן מלאכים, כיוון שירדו ושלט בהם האוויר, והשתנו מאותה דרגה קודמת שהיו.

מה עשה הקדוש ברוך הוא, ראה שמטעים את העולם, קשר אותם בשלשלאות ברזל בהרי החושך. באיזה מקום יושבים? בעומק ההרים הושיב את עז"א, והטיל חושך בפניו, מפני שאותה שעה שקשר אותם הקדוש ברוך הוא התחזק והרגיז אותם כלפי מעלה, והקדוש ברוך הוא הפיל אותו בעומק עד צווארו, והטיל חושך בפניו. עז"א ל שלא התחזק, הושיבו אצלו ומאיר לו החושך.

ובני העולם שיודעים את מקומם באים אצלם, ומלמדים את בני אדם כשפים ונחשים וקסמים, ואלו הרי חושך נקראים הרי קדם, מה הטעם? מפני שהחושך הקדים לאור, ומשום כך הרי חושך הרי קדם נקראים. לבן ובלעם מהם למדו כשפים, וזה מה שאמר בלעם: "בֶּן אָרַם יִזְוֶנִי בְּלֶכֶת מֶלֶךְ מוֹאָב מִהַרְרֵי

קָדָם"

"הזוהר הקדוש"

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה

מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

לשי משיח בן בלה

אחד מענקי יבנה היה רבן גמליאל, הוא היה רחוק מלהיות רק דמות ייצוגית אשר רכש את משרתו אך ורק כמתנת ירושה. גם אלמלא היה נשיא, היה רבן גמליאל עם גדולי חכמי התורה של זמנו. רבי אליעזר ורבי עקיבא היו מבוגרים יותר והיו כבר ידועים לפני החורבן, ועל כן האפילו על הנשיא הציר. ובכל זאת היה שווה ערך וחבר מוביל. והיה ברשותו אוצר מסורות מאבותיו הגדולים. בין מסורות רבות היו הנדרשות למשרת הנשיא. וכאשר אמר רבן גמליאל לנכדו רבי יהודה הנשיא על ערש דווי לבנו: "נהוג נשיאותן ברמים, זרוק מרה בתלמידים". אלו הקווים המנחים של רבן גמליאל מיבנה, אשר קיבלם ממסורות משפחתו האצילית. יכולים אנו להיות סמוכים ובטוחים כי ברשות משפחת זו התנהגות מלכותית אשר נמסרו במהלך הדורות מאבותיהם המלכים. רבן גמליאל היה מנהיג מסור אשר עבד את ה' בנחישות כדי לאחד את העם בדיני תורה וללא מחלוקות. יבנה הייתה גדושה דמויות ענק, והיה גדול התורה לעתיד לבוא וזה רבי שמעון בר יוחאי. רבן גמליאל היה גיסו של רבי אליעזר רבו של רבי עקיבא. בהמשך, כאשר הפליג רבן גמליאל בים, התחוללה סערה שאיימה להטביע את הספינה. הוא הבין כי משמיים מענישים אותו בגלל כבודו של רבי אליעזר, ועל כך קם והכריז: "ריבוננו של עולם" שלא לכבודי עשיתי, אלא לכבודך שלא ירבו מחלוקות בישראל והסערה שככה.

ברכה לאריכות ימים: עמוס בובליל בן רחמים

הידיעה הבסיסית בתורת הקבלה היא, שאין לך מציאות כל שהיא החל מהייצור הנחות ביותר עד לנאצל העליון שאינם תלויים, הן בהתהוותם והן בהמשך קיומם-ברצון הבורא יתברך שמו. במילים פשוטות, כל מה שאנו רואים ומה שאין אנו רואים סביבנו, כל המאורעות בהווה, בעבר ובעתיד מתהווים ברצון הבורא והמשך קיומם תלוי אף הוא ברצונו יתברך. רצון הבורא הוא הכוח הרוחני, המהווה את השורש והיסוד לכל הבריאה כולה, ולכל מציאות יש כוח רוחני פרטי, ואשר כוח זה מהווה אותה ומחייה אותה. הכוח הפרטי הזה, הרצון האלוקי המיוחד הוא השורש לאותה מציאות, היונקת את כוחה ואת המשך קיומה מהשורש הזה. במחשבה הבריאה נכללו כל האפשרויות של כל המאורעות העתידיים לקרות במשך ששת אלפי שנות קיום העולם הזה, ובמחשבה הבריאה הוכנו כל השורשים-הכוחות הרוחניים הללו. "עולם האצילות" שהם כלולים בעשר מידות של הנהגה שהן "עשר הספירות". כל הכוחות הרוחניים, שהם כלל השורשים למציאות כולה, יוצאים מתוך עשר הספירות. וכאן אמר הרמח"ל: "וכאן נשרשת כל חוכמה הקבלה להבחין הכוחות שבהם ברא הקדוש ברוך הוא את עולמו ולהבחין בין כוח לכוח ובין נברא לנברא". ואכן תורת הקבלה הגדירה את כוחות השונים כלומר את השורשים הרוחניים לבריאת העולם לפי מדרגותיהם ומעלתם.

ברכה לאריכות ימים: רינה בובליל בת נסריה

ולאחר מכן אמר לדוד "לך" וה' יהיה עמך. ואז הלביש שאול לדוד מדי המלחמה שלו. לבש את בגדי מלכותו, והוא נראה כמלך. ואז הסיר דוד את מדי הקרב והחזירם לשאול. דוד לקח את מקל הרועים ואסף חמש אבנים והכניס אותם לתוך כף הקלע שקולעים בו אבנים למרחק. וכך הוא התייצב מול גולית במקלו. ומולו יצא גולית שכולו חמוש מכף רגל ועד ראש.

ואז דוד התפלל להקדוש ברוך הוא ואמר: ריבונו של עולם, תן לי אות, כדי שאדע שאני אנצח, והנה רק שסיים את תפילתו, וצרעת פרוחה במצחו של גולית, והנה קרס הענק, והתמוטט מהאבן הקטנה ונפל על פניו ארצה, כשראה דוד את גולית שטוח לרגליו, שלף את חרב גולית - כי לא הייתה לו חרב משלו, וכרת את ראשו. בהלה גדולה פשטה במחנה הפלשתים מראו שמת גיבורם, ואז הם החלו לנוס בבהלה מהמקום.

בדרכם בחזרה, בזזו בני ישראל את השלל. ולאחר מכן מינה שאול המלך את דוד לשר על אנשי המלחמה. ודוד מצא חן בעיני העם, ואף בעיני שרי שאול ולא קנאו בו. ואז הנשים חברו לכבודו את הפזמון: "הכה שאול באלפיו ודו ברבבותיו" ואז נשמע השיר לאוזנו של שאול וחרה לו מאוד, כי לחלקו לדוד כבוד גדול מאשר לו. ומאז התעוררה קנאתו של שאול בדוד, ומאותו יום נהפך לב שאול מאהבה את דוד לשנא אותו. וחיפש פתרון. ואז שאול שיגר שליחים לדוד להציע את בתו.

ואז נאלץ שאול להשלים עם נצחוננו של דוד ונתן לו את בתו מיכל לאשה. ככל שעלתה קרנו של דוד בעיני העם, כך גברה קנאתו של שאול בדוד ורצה להמיתו. ולאחר כמה ניסיונות שעשה להרוג את דוד בסתר, ולא עלתה בידו, אז החל פועל בגלוי וגזר עליו מיתה בדין מורד במלכות. והדבר נודע ואשתו מיכל, ואז שליחי המלך באו להורגו, מיהרה מיכל והביאה חבל ושלשה אותו בעד החלון, ודוד אחז בחבל וירד למטה וניצל.

דוד ברח ובא אל שמואל הנביא, ושמואל בישר לו כי הוא עתיד למלוך בקרוב על ישראל. ובלילה אחד הספיק שמואל הנביא ללמד את דוד מה שאין תלמיד ותיק מספיק ללמוד במאה שנים, ובדברי התורה המתוקים מדבש, הסיח דוד את דעתו מדאגותיו וממצבו הקשה. בביתו של שאול המלך היה לדוד ידיד נפש, והיה זה לא אחר מאשר בן המלך יונתן, שעתידי היה לרשת את כסאו של אביו ולמלוך תחתיו. יונתן הכיר את לראשונה, זה לאחר שהכה דוד את גולית. יונתן שהיה צדיק ובר לבב, הכיר במעלותיו הנשגבות של דוד, ונפשם נקשרה באהבה עזה, ברית ידידות ונצח, וכאות ברית נתן יונתן לדוד את מדי המלחמה שלו: מעילו, קשתו, חרבו וחגורו. ברית אחווה זו לא הופרה, ועמדה בכל ניסיונות שעברו עליהם.

המשור בשבע הבא

ברכה לשערי פרנסה טובה: לדוד בן שרה

ברכה לזיווג מהרה: לדוד בן אלברט
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

מרן הבית יוסף

רבי יוסף קארו פרק ג'

פינת
הזהב

דעייתו הצעירה הבינה ללבו של הענק הרוחני שלו נישאה והיא העניקה לו את מלוא שלוות הנפש הדרושה לעבודתו. אביה שהיה מחשובי העיר נתכבד להיות פרנסו של רבי יוסף. שמו ההולך ומתעצם של רבי יוסף קארו, ורבני כל הערים ותלמידיהם כינוהו בשם הקדוש "מרן" שם שניתן לו בחייו ורבים הנוקטים בשמו זה גם בימינו אנו. רבי יוסף נזדקף במקומו לחדרו וראה את חמיו מתייפח, וקפאו עיניו שהבחין בפניו שטופות הדמע של הזקן, שאמר לו חמיו: אשתך סובלת ממחלה ממארת וקיצה קרוב...

ומילותיה האחרונות אמרה לבעלה יוסף: "יודעת אני כי נכוננו לך גדולות". ועוד לחשה: "רצוני שתדע כי במרום אתפלל בעבורך כי יתן לך ה' את כל מה שתדרוש כדי להשלים את המוטל עליך". שורת המנחמים הייתה ארוכה וללא סוף, ובאו להשתתף באבלו של רבי יוסף.

עם תום השבעה חזר במלוא כוחות נפשו, וכל קורות חייו חלפו כעת לנגד עיניו. הוא הדליק נר לעילוי נשמתה והרכין את ראשו אל תוך קרביו של החיבור שהיה מונח לפניו.

ואלו היו הדפים הראשונים של היצירה העתידה להיקרא בשם "בית יוסף" יצירת חייו של רבי יוסף קארו שעליה נקרא אחר כך גם שמו "מרן הבית יוסף". האור הבהיר שב לשכון על פניו רב יגונו העמוק בצבץ להראות חרוט בין ריסי עיניו. ידידיו שראו את צערו הפצירו בו לשאת אשה שנייה, והם המליצו לפניו על בתו של רבי יצחק סבע שהיה אף הוא ממגורשי ספרד. רבי יצחק סבע ראה זאת כזכות גדולה לקבל חתן שכזה לבתו, ואכן מעת שנישאו השניים הייתה היא לרעה נאמנה ולעזר רב בעבודתו העצומה.

חג השבועות הוא חג מתן תורתנו והוא החג שנותן הקדוש ברוך הוא תורה לעמו ישראל. בבית המדרש הגדול, סמוך לכותל המזרח, ישבו מרן יוסף ולצידו ידידו המקובל רבי שלמה הלוי אלקבץ. והחלטה גדולה התקבלה אצלם "בליל חג השבועות נדיר שינה מעינינו". ואנו נשתדל בכל כוחנו להיות ערים וללמוד ללמוד וללמוד... ובלי לבטל אף רגע אחד.. וכך הם ישבו ולמדו באימה וביראת אלוקים, בקול גדול ובמנגינה ערבה. הם למדו קטעי חומש, ופרקים מתוך ספרי הנביאים וכתובים.

לימוד נפלא זה היה לימוד על דרך האמת והם פרשו את הפסוקים על פי תורת הנסתר, הנקראת כידוע "תורת הקבלה". לאחר שרבי יוסף קארו ורבי שלמה

אלקבץ היו לומדים לעומק התורה והגמרא, לפתע יצא קול גדול וזה לא היה קול של בן אדם ואמר להם: שמעו נא ידידי, המהדרים מן המהדרים, אהובי שלום לכם, אשריכם ואשרי יולדתכם, שבחים רבים חילק הקול הדובר למרן יוסף ולרבי שלמה אלקבץ על שקידתם בתורה ובעיקר על המשנה.

הקול גם תאר לפנייהם, איזו התרגשות אחזה ביושבי מעלה בעת לימודם: המלאכים שתקו ושרפים דממו, החיות עמדו וכל צבא מעלה שומעים את קולכם. לכן חיזקו ואימצו - התחנן הקול ואל תפסיקו את הלימוד, כי חוט של חסד משוך עליכם, ותורתכם ערבה לפני הקדוש ברוך הוא. אשריכם בני חיזקם הקול בשנית ואמר אל תפסיקו מלימודכם. והקול אמר להם: "מהרו ועלו לארץ ישראל" ואל לכם לדאוג דאגה של פרנסה, כי אני היא המפרנסת ואני אפרנסכם. התרגשות ושמחה רבה ועצומה אחזה במרן יוסף ורבי שלמה, והם פרצו בבכי והתחזקו בלימוד עד הבוקר.

עמדה לפנייהם השאלה מי היה קול הדובר ? ומי זה דיבר אל מרן יוסף ורבי שלמה אלקבץ ? ואכן זו הייתה "השכינה" והיא אשר פנתה בדבריה אל השניים והיא השכינה באמצעותו של מלאך הדובר אליהם, ומלאך זה נברא מלמוד התורה והמשניות והוא כינה את עצמו בשם "מגיד".

והופעתו של המגיד בבית מדרשו של המרן לא נפסקה ועוד המשיך להתגלות אל המרן. בדרך כלל היה הגילוי בליל שבת. ועוד הרבה סודות גילה המגיד למרן, והוא לימדו סתרי תורה ולימד אותו ששכל אנוש לא יכול להשיגם בכוחות עצמו. ובזאת הוכיחו המגיד ואמר לו באזהרותיו: "שלא לכעוס על שום דבר בעולם ולהשיב מענה רך לכל אדם".

ועוד הזהירו המגיד: "שלא לאכול הרבה בשר ולא תשתה לרוויה". ועוד ביקש המגיד ודרש ממרן: "דבקות והקפדה מלאה ומחשבה בהקדוש ברוך הוא. ואזכך לגמור את כל חיבוריך, פירושיך ופסקיך בלי כל שגיאה וטעות, ולהדפיסם בכל ישראל.

המשך בשבע הבא

לעילוי נשמת:

ברוך ענף בן יעקב וזימבול ז"ל

ועתה, להסיר כל ספק מלבך ומלב עמך, קבץ אלי את העם אל הר הכרמל, ואת נביאי "הבעל" הבא גם כן לשם, ונברר מי הוא האלוקים באמת. ואולי בכך תכירו את אלוקי אביכם ותטיבו דרכיכם.

נתרצה המלך להצעת אליהו, ואף איזבל אשתו הסכימה, כי חשבה בליבה "עתה ההזדמנות ללעוג לאלוקי אליהו". ובתחבוליה תכננה כיצד לרמות את לב העם ולהוליכו שולל.

ואז התכנסו 850 אנשי "הבעל ואנשי אשרה בני טיפוחיה של איזבל להראות את גבורת אלוהיהם מול נביא ה' ובני ישראל. ולמראה דמותו של נביא ה' האומרת הוד התמלאו בני ישראל חרדה וציפייה לבאות, ואף בליבם של המושחתים ביותר מבין נביאי הבעל חלחלה חרדה סמויה ובסתר ליבם חשבו: "הנצליח"?

אם ה' הוא האלוקים, לכו אחריו ומאסו בעבודת האלילים, אשר צווה לשקצה. ואם הבעל? לכו אחריו. איש לא ענה דבר, ודממה גדולה ועמוקה השתרר ברחבי הכרמל. אני נותרתי לבדי נביא לה' – הוסיף אליהו לשאת את דבריו לפני בניו של מקום – כי אשת המלך איזבל הרגה באכזריות את נביאיו. ואף כי יחיד ניצב אנוכי היום מול מאות נביאי התועבה, אלוקי עולם עמדי ואיני ירא. היום ניווכח ונראה עם מי האמת? עם נביאי הבעל השקר או ה' בשמים מנהיג עמו והעולם מששת בראשית.

תנו לנו שני פרים, ונביאי הבעל יבחרו להם אחד מהם, ואני אבנה מזבח ואשים עליו את נתחי קורבני, ואף הם יעשו כמותי: יקראו הם בשם אלוהיהם ואני אקרא בשם אלוקים חיים. הדהדו דברי הנביא אליהו בהרים והידיהם נשמעו כאשור והסכמה. "והיה האלוקים אשר יענה באש – הוא האלוקים" ובזאת מצאו דברי אליהו נתיב אל ליבות בני ישראל והם הסכימו לדבריו. טוב הדבר קראו אליו – ובזאת נדע מי ה'?

ואז בחרו נביאי הבעל באחד מן הפרים ולאליהו נותר הפר השני. פרו של אליהו הלך בעקבותיו אל המזבח בשמחה ובקלות. ואילו הפר של נביאי הבעל תקע רגלו באדמה, וכל אותם 450 אנשי הבעל לא יכלו להזיזו. ואז אליהו אמר לפר ברכות לך עימהם, והפר לא זז ולא זע. ולפתע ארע נס ופלא, הפר של עובדי הבעל פתח את פיו ואמר: עליתי לחלק הבעל להכעיס את בוראי. ועוד אמר הפר לאליהו, אם כך אתה יועצני? ועמד הפר בסירובו- "נשבע אני כי לא אזוז מכאן עד שאתה תמסרני בידם".

המשד בשבע הבא

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה **לרפואה**
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
לקמי תורג' מן בת שמחה

מהו סוד החלום? אמת או שקר?

פתח אותו אדם בסוד החלום ואמר את הפסוק כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת מקץ: "ויזכור יוסף את הזלומות אשר זולם להם ויאמר אליהם מרגלים אתם". ויזכור יוסף את החלומות, וכי יוסף מדוע הזכיר אותם חלומות שחלם להם, ומה רב ואיכפת לו אילו לא הזכיר להם, שכן הרי יוסף חכם היה כמו שאמר שלמה המלך החכם באדם בספר משלי: "כל ערום יעשה בדעת וכסיל יפרוש אוולת".

אבל מכיוון שראה שאלו באו והשתחוו לו אפים על הארץ, ואז נזכר ממה שיוסף חלם להם בו כאשר היה עימהם כמו שכתוב בספר בראשית בפרשת וישב: "והנה קמה אלומתי וגם ניצבה והנה תסובינה אלומותיכם ותשתזווינה לאלומתי". וזאת אמר יוסף בשעה שהוא ראה שאחיו כורעים לפניו כמו שכתוב בספר בראשית: "ויבואו אזוי יוסף וישתזוו לו אפים ארצה" ואז יזכור יוסף את החלומות אשר חלם, שהם הרי ראה שחלומותיו הם מתקיימים.

עוד מהפסוק: "ויזכור יוסף את הזלומות אשר זולם". הזכיר אותם, וזאת מפני שאין שכחה לפני הקדוש ברוך הוא, שהרי חלום שהוא טוב אז צריך הבן אדם להזכיר אותו שלא ישכח את החלום, ואז הוא מתקיים, שהרי כמו שנשכח לפני האדם כך הוא נשכח עליו החלום.

בוא וראה, חלום שהוא לא נפתר, היא כאגרת שלא נקראה. בוא וראה, מפני שהוא לא נזכר, הוא כמי שלא יודע אותו, ועל כן מי שנשכח ממנו את החלום שהוא חלם ולא יודע אותו, אז בודאי הוא לא עומד להתקיים. וזאת מפני זה יוסף הוא היה זוכר את החלום שלו כדי שהוא התקיים, ומפני שלא ישכח את החלום ממנו לעולם, ותמיד היה מחכה לו. "ויאמר אליהם מרגלים אתם", אז יוסף זכר את החלום, אבל דבר לא אמר להם, אלא מרגלים אתם.

רבי יוסי פתח ואמר את הפסוק כמו שאמר שלמה המלך החכם באדם בספר קהלת: "כי בא החלום ברוב עניין וקול כסיל ברוב הדברים". כי בא החלום ברוב עניין זה הרי העמידוהו שכמה הם סומכים בחלום, וממונים דרגות על דרגות, וזאת עד שהחלומות מהם אמת כולם, ומהם שיש אמת ויש כזב. אבל לאלו הצדיקים חלומם הוא אמת, ולא מתגלה להם דברי כזב ושקר, אלא כל החלומות הם אמת.

בוא וראה, כמו שכתוב בתנ"ך בספר דניאל: "כי אז לדניאל בחזון לילה הסוד נגלה" ועוד כתוב: "דניאל חלום ראה וחזיון ראשו על משכבו ואז כתב את החלום". ואם יש בו דברי כזבים ושקרים אז מדוע נכתב בין הכתובים. אלא אותם הם צדיקי אמת, וזאת בשעה שנשמותיהם עולות הם לא מתחברים בהן אלא דברים קדושים, שהם מודיעים להם אותם דברי אמת, ודברים קיימים שהם לא משקרים לעולמים.

המשך בעמוד הבא

ברכה לשערי אריכות ימים: לרוז זכריה בת אסתר

ואם תאמר, הרי שנינו ואמרנו בשעה שדוד המלך לא ראה חלום טוב, והרי נשמע שהיה רואה דוד דברים שהם לא אמת, אלא ודאי כל ימיו של דוד המלך היה מתעסק בלשפוף דמים וערך הרבה מלחמות, וכל חלומותיו לא היו אלא חלומות רעים, חורבן ושממה ודם שפיכות דמים, ולא היה לו חלום של שלום.

ואם תאמר, לבן אדם טוב מראים לו חלום רע, וכך הוא ודאי, שכל אותם רעות שהם מזומנים להתדבק על אותם שהם עוברים על דברי התורה, והם עונשים שהם מזומנים להיענש באותו עולם, כולם רואה זאת כדי שכל שעה תהיה יראת הקדוש ברוך הוא עליו, והרי נתעוררו כמו שאמר שלמה המלך החכם באדם בספר קהלת: "והאלוקים עשה שיראו מלפניו" זה חלום רע, ועל כן לאותו צדיק הראו לו חלום רע וזה כמו שנאמר.

בוא וראה, שהרי שנינו שאותו בן האדם שהוא רואה חלום, והוא צריך לו לפתוח פיו בו לפני בני האדם האוהבים אותו, וזאת כדי שיכנס הרצון שלהם אצלו לטוב, ויפתחו את פיהם לטוב, ואז ימצא הרצון ודבר הכל הוא לטוב. הרצון שהוא מחשבה התחלת הכל, ודיבור שהוא סיום הכל. ועל כן הוא נמצא שהרי שלמות היא נמצאת בסוד עליון, ומשום כך מתקיים הכל, ועוד צריכים אהובי האדם כדי להתקיים באתו פתרון טוב, והכל הוא כמות.

ומפני זה כך הקדוש ברוך הוא מודיע לו לבן אדם, שכל אחד ואחד היא באותה דרגה שלו כמו שהוא, ובאותו גוון של כל אחד ואחד כמו שהוא. ועוד אמר אותו יהודי, ודאי שחלום הוא לא אלא לבן אדם צדיק, שהוא רואה את החלום כראוי. בוא וראה, שכאשר הבן אדם הוא ישן על מיטתו נשמתו היא יוצאת ושטה בעולם למעלה, ונכנסת במקום שנכנסת. ועוד כמה חבילות בעלי דין הם מאירים עומדים והולכים בעולם ופוגשים בה באותה נשמה, ואם זכאית היא, אז היא עולה למעלה ורואה מה שרואה. ואם לא, היא נאחזת באותה צד ומודיעים לה דברי כזב ושקר, או דברים שעתידיים לבוא לזמן הקרוב, וכאשר הוא מתעורר משנתו, אז אותה נשמה שבו היא מודיעה לו מה שראתה.

ועל כן לכל בן אדם שהוא לא צדיק, אז מודיעים לו חלום טוב שהחלום לא אמיתי והכל כדי להסיט אותו מאותו דרך אמת. וזאת כיון שהוא הסיט דרכו מדרך אמת שמטמאים אותו. שכל מי שבא להיטהר מטהרין אותו, ומי שבא להיטמא אז מטמאים אותו.

"הזוהר הקדוש"

ברכה לשערי רפואה מהרה: ליעל בת נעמי

ברכה לשערי זיווג מהרה: לאירנה בת יעל

ברכה לשערי זיווג מהרה: לקטי בת יעל

"התורה היא - צדקה תציל ממות"

רבי יוסי קם בלילה אחד לעסוק בתורה, והיה שם עימו יהודי אחד שפגש בו באותו בית. רבי יוסי פתח ואמר את הפסוק כמו שאמר שלמה המלך החכם באדם בספר משלי: "לא יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל ממות", לא יועילו אוצרות רשע - למה? כי אלו הם שלא שעוסקים בתורה, והם הולכים אחר דברי העולם ולכנוס אוצרות רשע, וזה כמו שאמר שלמה המלך החכם באדם במגילת קהלת: "ואבד העושר ההוא בעניין רע" וזאת מפני שהם אוצרות רשע. "וצדקה תציל ממות" אלו שהם משתדלים בתורה ויודעים את דרכיה להסתכל בה, שהרי התורה היא עץ החיים נקראת, ונקראת צדקה שכתוב וצדקה תהיה לנו.

דבר אחר לפרוש "וצדקה תציל ממות" זו צדקה ממש. ובשני אופנים אלו הוא ובשני צדדים אלו. וקרוא בו את התורה, וקרוא בו צדקה והכל אחד הוא.

ועוד אמר אותו יהודי וקרוא בה שלום. אמר רבי יוסי כך הוא ודאי שנקראת שלום. ואז קם אותו היהודי והשתתף עם רבי יוסי. ופתח אותו יהודי ואמר את הפסוק כמו שאמר שלמה המלך החכם באדם בספר משלי: "עובד אדמתו ישבע לחם ומרדף ריקים ישבע ריש" וזה הפסוק קשה הוא, וכי שלמה המלך שהוא חכם באדם מכל בני העולם, ואיך אמר שישתדל הבן אדם לעבוד את הארץ ולהשתדל אחריה ויעזוב את חיי העולם.

אלא סוד הוא. פתח ואמר את הפסוק מתוך התורה בספר בראשית בפרשת בראשית: "ויקחו ה' אלוקים את האדם וינזוהו בגן עדן לעובדה ולשמרה", והעמידוהו בסוד הקורבנות הוא. בוא וראה, "לעובדה" - זה מלך עליון, "ולשמרה" - זה מלך תחתון, עולם עליון ועולם תחתון. "לעובדה" - בסוד זכור, "ולשמרה" - בסוד שמור.

"הזהר הקדוש"

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה **לרפואה מהירה**

ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע

ליעקב בן רבקה

"שבילי התורה של המלך העליון"

רבי חיא ורבי יוסי היו הולכים בדרך. פתח ואמר רבי יוסי לרבי חיא תמה אני על שאומר ששלמה המלך שכל דבריו הם סתומים ולא נודעים, שהרי במגילת קהלת סותם דברים סתומים. פתח רבי יוסי בפסוק מתוך המגילה של שלמה המלך קהלת: "כל הדברים יגעים לא יוכל איש לדבר לא תשבע עין לראות ולא אוזן משמוע". מהו "כל הדברים יגעים"? וכי כל הדברים יגעים הם לדבר שאומר לא יוכל איש לדבר.

לא תשבע עין לראות ולא אוזן משמוע, מה טעם אלו? וזאת אלא מפני ששנים מהם, והם עיניים ואוזניים, והם לא עומדים ברשות האדם, כי הפה הוא ברשותו, וכל אלו הם שלושה לא יכולים להשלים הכל ולהשיג את הכל.

ענה רבי חיא לרבי יוסי, כך הוא, שדיבור האדם לא יכול לדבר, ועיניים לראות ואוזניים לשמוע, ואין כל חדש תחת השמש. בוא וראה, שאפילו בריות ורוחות שעשה הקדוש ברוך הוא תחת השמש, והם לא יכולים לדבר את כל דברי העולם, והעין היא לא יכולה לשלוט ולראות, וגם האוזן לשמוע, ובגלל זה שלמה המלך שהיה יודע כל דבר היה אומר זה. בוא וראה, שכל מעשי העולם הן בכמה רוחות תלויים, וכל בני העולם לא יודעים ולא שמים לב על מה עומדים בעולם. ואפילו החכם באדם מכל בני העולם שלמה המלך לא היה יכול ולעמוד עליהם.

פתח ואמר את הפסוק שאמר שלמה המלך החכם באדם במגילת קהלת: "את הכל עשה יפה בעיתו גם העולם נתן בליבם מבלי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלוקים מראש ועד סופו". בוא וראה, זכאים הם אותם האנשים שעוסקים בתורה, והם יודעים להסתכל ברוח סוד החוכמה. "את הכל עשה יפה בעיתו" כל המעשים שעושה יתברך הקדוש ברוך הוא בעולם, בכל מעשה ומעשה יש דרגה על אותו המעשה בעולם, שהן לטוב והן לרע. ומהם דרגות לימין ומהם דרגות לשמאל, והבן אדם הולך לצד הימין, ואותו מעשה שעושה, אותה דרגה היא ממונה לאותו צד, ועושה לו סיוע, וכמה הם שמסייעים לו.

והבן האדם הולך לשמאל ועושה את מעשיו, ואותו מעשה שעושה, ואז הוא ממונה לאתו צד הוא מקטרג לו, ומוביל אותו לאותו צד ומסיט אותו. ומשום כך אותו מעשה שעושה הבן אדם כפי שראוי, ואותו ממונה של צד ימין מסייע לו, וזה הוא בעיתו, יפה בעיתו, שהוא שאותו מעשה מתקשר בעיתו, וכראוי לו. גם את העולם הזה הוא נתן בליבם, כל העולם וכל מעשי העולם, והם לא אלא ברצונו של הלב, ובו כאשר עולה ברצון האדם. וזכאים הם הצדיקים שממשיכים במעשיהם הטובים ולהטיב להם ולכל העולם, והם הצדיקים יודעים להידבק

המשד בעמוד הבא

ברכה לשערי רפואה מהרה: לאברהם בן פנינה

בעת שלום. ובכוח הצדקה שהם עושים בעולם הזה, הם מושכים את אותה דרגה שהיא נקראת להאיר בזמנו.

אוי להם לרשעים שהם לא יודעים על אתו מעשה, ולא שמים לב לעשות את מעשיהם בעולם התיקון שהוא צריך לו לעולם, וזאת לתקן את המעשה באותה דרגה שראוי לו, מהו הטעם? וזאת מפני שהם לא יודעים. ועל כן ניתן הכל ברצונם של בני האדם, כמו שכתוב במגילת קהלת: "את הכל עשה יפה בעיתו גם את העולם נתן בליבם מבלי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה אלוקים מראש ועד סוף", ומשום כך שאלו מעשים הם לא נעשים להיות ניתקנים בדרגתם הראויה להם, וזאת שיכלל מעשה זה בדרגה של הכל והוא כתיקונו, אלא הוא כפי רצון האדם.

ועוד כתוב במגילת קהלת: "ידעתי כי אין טוב בם כי אם לשמוח ולעשות טוב בחייו", והפירוש: "ידעתי כי אין טוב בם" באלו מעשים שהם לא נעשים כיאות, "כי אם לשמוח ולעשות טוב בחייו" והוא לתת הודאה להקדוש ברוך הוא. ולעשות טוב בחייו, שהרי אם אותו מעשה גרם לו רע, וזאת בגלל אותה דרגה אשר הוא ממונה עליו, ויש לו לשמוח ולהתוודות עליו, שהוא גרם לו לעצמו, והוא הלך בלא ידיעה כציפור זו שהיא נמצאת בתוך החדר.

וכל זה מניין לנו? כמו שאמר שלמה המלך החכם באדם במגילת קהלת: "כי גם לא ידע האדם את עיתו כדגים שנאחזים במצודה רעה וכציפורים האחוזות בפח בהם יוקשים בני האדם לעת רעה כשתיפול עליהם פתאום". הפירוש לפסוק: "כי גם לא ידע האדם את עיתו" ומהו עיתו? עת הוא אותו מעשה אשר עושה כמו שאתה אומר: את הכל עשה יפה בעיתו. ומשום כך הם כציפורים האחוזות בפח.

ומשום כך הם אלו הזכאים של אותם אלו שעוסקים ולומדים בתורה, והם יודעים את דרכי ושבילי התורה של המלך העליון שהוא מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא ללכת בה ובדרך האמת והיושר.

"הזוהר הקדוש"

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
יוסף אהרן בן שולה**

לעם ישראל הקדוש !!!

כל המעוניין לקבל ברכה מהתנא האלוקי **רבי שמעון בר יוחאי** זיע"א להפצת "הזוהר הקדוש" כל שבוע... נעניק לו "קופה צדקה", וכל שבוע יקבל בדואר את "הזוהר הקדוש" חינם. ויבואו עליכם כל הברכות והישועות...אמן.

ברכת הקופה

מקום זה יבורך לכל הברכות
בזכות תפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

להפצת כל שבוע את: "הזוהר הקדוש"

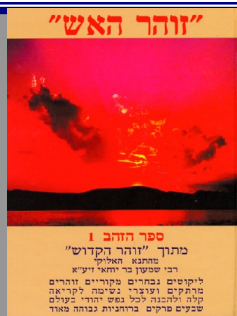
יברכם וישמרכם בזכות התרומה הנדיבה

לשערי: רפואה, לאיווג, לפרנסה, אריכות ימים, לעילוי נשמה, ולכל הברכות

הגיע ספר המאה !! עכשיו אפשר להציץ לעולמות העליונים בספר המדהים והמרתק

"זוהר האש" ספר הזהב 1

על פי "הזוהר הקדוש" המקורי והאמיתי של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א בתשעים פרקים ועל סודות הנשמה של העם היהודי הטהור. בכריכה קשה ובו 200 עמודים בשפה עברית קלה ולקריאה מעדנת. ואחד הפרקים היפים: "גלגול מזלות בחיים" !!!

"כבד את אביך ואת אמך" גם לאחר מותם

זו החוברת "יזכור" לתפילה לבית העלמין. ואין צורך בספר תהילים, סידורים ושאר הספרים. וכולם קוראים לפי הסדר ובלי חיפושים. והכול בחוברת אחת. חוברת התפילה לנפטר/ת כולל: שם המלא ותמונה, תאריך פטירה, גוש חלקה ומקום הקבורה. כמו כן "אלפא ביתא" שמו המלא יצוין בספר תהילים ומשניות לפי האותיות של שם הנפטר/ת, ואותיות נשמה בתהילים, לימוד מהזוהר עם שם הנפטר/ת, קדיש, ואשכבה עם שם המלא של הנפטר/ת. החוברת עם כריכה כרומו צבעונית, ודפים בנייר כרומו בגודל 15 על 22 ס"מ. והיא לכל החיים במשפחה. גם מכתב אישי לנפטר/ת..

וכך יזכר הנפטר/ת כל שנה ולנצח!!! בנוסח ספרדי או אשכנזי.

כל ההזמנה נעשית באימייל או בדואר. וכן אפשר לכתוב ולהנציח את כל חיי

הנפטר/ת. בחוברת או בספר על ידי סופר סת"ם ירא שמים.

והקדשה בגיליון הקדוש והטהור "זוהר הקדוש"

B.ARYE@NETO.NET.IL להזמנות: טל. 054-4577956